

Westward Ho á oljuráðstevnu

Sum partur av ONS verður skipað fyri festivali á bryggjuni í Stavanger. Her fer m. a. Westward Ho at liggja – beint yvir av tjaldinum, sum Tórshavnar Kommuna hevur sett upp. Tjaldið saman við sluppini fara at vera karmur um føroyska mentan, mat og tónleik. Harafturat skipa Tórshavnar Kommuna og Runavíkar Kommuna saman við fyrirkunum á landabásinum fyri móttøku umborð á Westward Ho mikudagin. Samlaða framsýningarøkið á ONS 2008 er 17.500 fermetrar í 10 hallum. Føroyski básurin er 60 fermetrar til støddar, og er hetta væl størri enn á ONS 2006. Í 2006 vitjaðu næstan 40.000 fólks framsýningina og fyriskipararnir aftanfyrir framsýningina vænta, at framsýningin í ár verður enn størri.

»Offshore Northern Seas« byrjar í morgin

Aftur hesaferð hava Føroyar egnan landabás á ONS 2008. Stevnan er í døgnum 26. – 29. august. Tað eru Oljuvinnufelagið og SamVit, sum samskipa føroyska básin. Tær 15 fyrirkurnar sum luttaka eru: Atlantic Airways, Atlantic Supply Base, Beras, Bitland, Faroe Petroleum, Faroe Ship, Føroya Tele, Keel Solution, Simprentis, Shefa, Skipasmiðjan, Supply Service, Virkisráðgeving, Runavíkar Havn og Tórshavnar Havn. Landsstýrismaðurin í tilfeingismálum, Torbjørn Jacobsen, verður eisini við á ferðini, saman við umboðum frá Jarðfeingi.

Tá minnini vakna

Einans hugnaliga løtan telur, tá heimabúgvandi minnisveik í Klaksvík hittast á Dagtilhaldinum á Búðatrøðni, har tey saman við starvsfólkunum og hvørjum øðrum fáa lív aftur í minnini eina løtu

Ingrid Heinesen, heilsuatstøðingur, og Annika Vágsheyg, leiðari á Dagtilhaldinum á Búðatrøðni í Klaksvík, minna á, at við røttu hjálpinu kunnu eldri minnisveik saktans fáa nógv góð ár afturat heima

Mynd: Hogni Thomsen

MINNISVEIK

Anna V. Ellingsgaard
anna@sosialurin.fo

Við vindeygad setur gamli sjómaðurin kikan fyri eyguni og hyggur yvir móti Stangabrunni. Sjálvt um

nøkur ár eru síðani, hann gjørdist minnisveikur og bland kemur í bátanøvnini, veit hann hvønn dag at siga, hvussu tað gongst við landingunum har yviri á Stongunum. Við góða útsýninum her frá Dagtilhaldinum fyri minnisveik á Búðatrøðni í

Klaksvík er nevnliga lag á manni at eygleiða bátanar á vanni.

Í sofuni yvirav eru tvær eldri kvinnur í ferð við at pakka stokkarnir saman. Hóast minnið er farið at binda og práta onki. Men nú er tíð at fara heim.

Dagtilhaldið á Búðatrøðni í Klaksvík er nevnliga tað fyrsta og einasta av sínum slag í Norðoyggjum, ið bjóðar heimabúgvandi minnisveikum avlasting og professionella umsorgan í dagtímunum. Her kunnu minnisveik koma og takast við ymiskt ítrív, práta við

onnur við somu sjúku ella bara hvíla.

Stimbra sansirnir

Leiðarin á Dagtilhaldinum, Annika Vágsheyg, greiðir frá, at uppgávan hjá starvsfólkunum er í fyrsta umfari at skapa karnar um ein innihaldsrikan og skipaðan gerandisdag hjá teimum minnisveiku ella gestunum, sum hon kallar tey.

Innan karmarnar takast tey minnisveiku við tað, teimum dāmar best. Nógvar av kvinnunum hava okkurt á stokkunum, meðan menninir práta um útróður og

dagsins avreiðingarlista ella fáa sær ein lúr. Serliga væl dāmar teimum øllum tó, tá okkurt av starvsfólkunum setur seg at lesa við teimum um gamlar dagar.

- Tá vakna minnini veruliga aftur, og prátið gongur lívliga um torvskurð og annað frá gomlum døgum. Ofta skal tað ikki serliga nógv til fyri at fáa ferð á tankarnar og minnini at daga fram aftur eina løtu, sigur leiðarin á dagtilhaldinum.

Hon greiðir frá, at ein týðandi liður í arbeiðinum við minnisveikum er at leiða tey fram á støður, sum

stimbra sansirnir á ein hátt, sum fær tey at minnast aftur. Og tað kann vera alt frá at vaska upp til at vitja eitt fornminnisavni.

- Tað vísir seg, at so skjótt tann minnisveiki stendur í støðuni, er tað munin lættari at vita, hvussu tey skulu gera ella at minnast aftur á hendingar, sigur hon og leggur afturat.

- Vit royna minst møguligt at seta teimum beinleiðis spurningar, sum tey illa fáa svara. Í staðin royna vit at leiða tey inn á ymisk evni á ein hátt, so tey nátturliga koma upp í prátið.

Eitt hugnaligt prát, ein góður drekkamuður, eitt smíl – alt er við til at gera løtuna góða. Og her er tað bara løtan, sum telur

Ingrid Heinesen, heilsuatstøðingur